

بررسی سلامت شنوایی رانندگان اتوبوس و کامیون در استان اردبیل

صادق حضرتی^۱، اکبر پیرزاده^۱، وحید اسلام مدد^۲، آزاد مطهری نیا^۱، سهیلا رحیم زاده^۱

^۱ دانشگاه علوم پزشکی اردبیل، آدرس پست الکترونیک
(S.Hazrati@Arums.ac.ir)

^۲ پزشک دوره دیده طب کار

چکیده

این مطالعه مقطعی در نیمه اول سال ۱۳۸۹ و به منظور ارزیابی سلامت شنوایی رانندگان پایه یک اتوبوس (۵۷۳ نفر) و کامیون (۲۱۲۰ نفر) مراجعه کننده به کلینیک شرکت تعاونی آذر سلامت حکیم انجام گرفت. رانندگان با سن کمتر از ۳۰ سال و افراد دارای سابقه افت شنوایی انتقالی و میکس (انتقالی و حسی عصبی) و افراد با سابقه بیماری گوش از ورود به مطالعه منع شدند. پس از انجام مصاحبه و معاینه بالینی توسط پزشک، تست اودیومتری استاندارد نیز در مورد آنها به عمل آمد. میانگین سن افراد مورد مطالعه (± 7.96) ، ۴۱،۶ سال می باشد. مقایسه سن و آستانه شنوایی در فرکانسهای مورد مطالعه برای هر دو گوش اختلاف معنی داری را بین رانندگان مسافری و غیر مسافری نشان نداد ($T\text{-test}, P < 0.1$). افت آستانه شنوایی گوش چپ رانندگان غیر مسافری در فرکانسهای ۳۰۰۰، ۴۰۰۰، ۶۰۰۰ و ۸۰۰۰ هرتز و رانندگان اتوبوس فقط در فرکانسهای ۳۰۰۰ و ۸۰۰۰ بطور معنی داری از گوش راست بیشتر می باشد ($T\text{-test}, P > 0.001$) که احتمالاً "نشانگر تماس یکطرفه گوش با سروصدا می باشد. آنالیز آماری همبستگی ارتباط معنی داری را بین سن افراد و آستانه شنوایی در تمامی فرکانسها نشان داد. با توجه به حذف اثر سن قبل از انجام آزمون، ارتباط فوق می تواند ناشی از سابقه رانندگی افراد باشد. علیرغم اینکه رانندگی در افت آستانه شنوایی رانندگان تاثیر داشته است و لیکن محاسبه معلولیت شنوایی با استفاده از متد مرسوم نشان داد که تنها ۷،۳٪ رانندگان در گوش چپ و ۶،۸٪ در گوش راست دارای معلولیت شنوایی هستند.

واژه‌های کلیدی:

راننده، افت شنوایی، اردبیل

